

1 תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יד עמוד א

ויהי איש אחד מן הרמתים צופים - אחד ממאתים צופים שנתנבאו להם לישראל! - מיהוה טובא הוו. כדתניא: הרבה נביאים עמדו להם לישראל, כפלים כיוצאי מצרים, אלא, **נבואה שהוצרכה לדורות - נכתבה**, ושלא הוצרכה - לא נכתבה.

2 בראשית פרק ד, ו-ח

וַיֹּאמֶר יִקְנֶךָ אֵל קָוִן לְמַה חָרָה לְךָ וְלְמַה נִפְלוּ פָנֶיךָ : הֲלוֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תִיטִיב לְפֶתַח תְּסַאת רִבְּץ וְאֵלֶיךָ תִּשׁוּקְתּוֹ וְאֵתָה תִּקְשָׁל בּוֹ :

3 ספרי דברים פרשת ראה פסקא נד

(כז) ברכה וקללה, הברכה אם תשמעו והקללה אם לא תשמעו. כיוצא בו אתה אומר + בראשית ד ז + הלא אם תיטיב שאת אם תיטיב שאת ברכה ואם לא תיטיב שאת קללה,

4 תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף מד עמוד א

+ יהושע ז' + ויאמר ה' אל יהושע קום לך. דריש רבי שילא: אמר ליה הקדוש ברוך הוא: **שלך קשה משלהם**, אני אמרתי + דברים כז + והיה בעברכם את הירדן תקימו, ואתם ריחקתם ששים מיל.

רש"י מסכת סנהדרין דף מד עמוד א

קום לך - **משלך ומידך היתה זאת להם**, שאף בשבילך נענשו, שלא קיימת את דברי.

ריחקתם ששים מיל - הר גרזים והר עיבל רחוקים ששים מיל מן הירדן, במסכת סוטה (לו, א) ושם הקימו את האבנים

5 תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף מד עמוד א

בתר דנפק, אוקים רב אמורא עליה, ודרש: + יהושע י"א + כאשר צוה ה' את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע **לא הסיר דבר מכל אשר צוה ה' את משה**. אם כן מה תלמוד לומר קום לך: אמר ליה: אתה גרמת להם. והיינו דקאמר ליה בעי: + יהושע ח' ב + ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה וגו'

רש"י מסכת סנהדרין דף מד עמוד א

אתה גרמת להם - **שלא היה לך לאסור עליהם ביזת יריחו**.

6 תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף מד עמוד א

ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא וגו' ויאמר לא כי אני שר צבא ה' עתה באתי... אמר ליה: **אמש ביטלתם תמיד** של בין הערביים, ועכשיו **ביטלתם תלמוד תורה**. - על איזה מהן באת? - אמר ליה: עתה באתי. - **מיד** + יהושע ח' + וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העמק.

רש"י מסכת מגילה דף ג עמוד א

אמש ביטלתם כו' - בתשובה שהשיבו עתה באתי אנו למדין תחלת דברי המלאך, **האשימן בשני דברים**: אמש, כלומר כשהעריב היום, היה לכם להקריב תמיד הערב ובטלתם אותו, ונשתהיתם במארב העיר חנם שאין זמן מלחמה בלילה [משתחשך].

6 ב רש"י מסכת סנהדרין דף מד עמוד ב

ועכשיו ביטלתם תלמוד תורה - וכיון דביום אי אתם יכולין לעסוק בתורה מחמת עסקי מלחמות, צריכים אתם לעסוק בתורה בלילה והיה לך לשכב בגלגל ששם המחנה ולא במצור.

עתה באתי - על שם עכשיו באתי ליפרע, מיד נזהר יהושע ולא הוסיף עוד לבא במצור בלילה, **לכך נאמר בעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העמק - שלן בעומקה של תורה**

רש"י מסכת מגילה דף ג עמוד א

מיד וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העמק - **לא באותו הלילה כתיב**, אלא בלילה שצר על העי, והכי קאמר: מיד חזר יהושע מדבריו, וכשבא לילה אחר במצור - עסק בתורה.

אמש בטלתם תמיד של בין הערבים - קשה אמאי בטלוהו בשלמא תלמוד תורה בטלו לפי שהיו צרים על העיר כל ישראל אבל הכהנים אמאי לא היו מקריבים התמיד וי"ל לפי שהארון לא היה במקומו כדאמר פרק הדר (עירובין דף סג:) והכהנים נושאים את הארון וא"ת והיכי משמע לישנא דקרא דבטלו התמיד ותלמוד תורה ויש לומר דה"פ מדקאמר הלנו אתה הכי קאמר בשביל תלמוד תורה באת דכתיב תורה צוה לנו אם לצרינו או בשביל הקרבנות שמגינים עלינו מצרינו.

66 תלמוד בבלי מסכת עירובין דף סג עמוד ב

ופליגא דרבי אבא בר פפא, דאמר רבי אבא בר פפא: לא נענש יהושע אלא בשביל שביטל את ישראל לילה אחת מפריה ורביה, שנאמר +יהושע ה'+ ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא וגו' וכתוב ויאמר (לו) +מסורת הש"ס: [לא] + כי אני שר צבא ה' עתה באתי וגו'. אמר לו: אמש ביטלתם תמיד של בין הערבים, ועכשיו ביטלתם תלמוד תורה. - על איזה מהן באת? - אמר לו: עתה באתי. מיד: +יהושע ח'+ וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק. ואמר רבי יוחנן: מלמד שהלך בעומקה של הלכה. וגמירי: דכל זמן שארון ושכינה שרויין שלא במקומן - אסורין בתשמיש המטה.

7 ספרי דברים פרשת ואתחנן פיסקא כט

כי הוא יעבר לפני העם הזה, אם עובר לפניהם עוברים ואם לאו אינם עוברים. והוא ינחיל אותם, אם מנחילם נוחלים ואם לאו אינם נוחלים וכן אתה מוצא כשהלכו לעשות מלחמה בעי נפלו מהם כשלישים וששה צדיקים שנאמר +יהושע ז ה'+ ויכו מהם אנשי העי כשלישים וששה איש וירדפום, +שם /יהושע/ ז ו+ ויקרע יהושע שמלותיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון ה' עד הערב, +שם /יהושע/ ז ז+ ויאמר יהושע אהה ה' אלהים למה העברת העביר, +שם /יהושע/ ז ח+ בי אדני מה אומר אחרי אשר הפך, +שם /יהושע/ ז י+ ויאמר ה' אל יהושע קום לך למה זה אתה נופל על פניך, לא כך אמרתי למשה רבך מתחילה אם עובר לפניהם עוברים ואם לאו אינם עוברים אם מנחילם נוחלים ואם לאו אינם נוחלים שלחתם ולא הלכת אחריהם

8 נחמיה פרק ח

(יז) וַיַּעֲשׂוּ כָל הַקְּהָל הַשְּׂבִיִּים מִן הַשְּׂבִי סְכוֹת וַיִּשְׁבּוּ בַסְּכוֹת כִּי לֹא עָשׂוּ מִימֵי יְשׁוּעַ בֶּן נֹון בֶּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַהוּא וְנָתַחַי שְׁמִיחָה גְדוֹלָה מְאֹד:

(יח) וַיִּקְרָא בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹם בְּיוֹם מִן הַיּוֹם הַרְאִשׁוֹן עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן וַיַּעֲשׂוּ חֵג שִׁבְעַת יָמִים וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצָרַת כַּמְּשָׁפֵט: פ

תלמוד בבלי מסכת ערכין דף לב עמוד ב

והיינו דקא קפיד קרא עליוהי דיהושע, דבכל דזכותא כתיב יהושע והכא כתיב +נחמיה ח'+ ישוע, בשלמא משה לא בעא רחמי, דלא הוה זכותא דארץ ישראל, אלא יהושע דהוה ליה זכותא דארץ ישראל, אמאי לא ליבעי רחמי. והא כתיב: אשר ירשו אבותיך וירשתה! הכי קאמר: כיון דירשו אבותיך ירשת את.

מהרש"א חידושי אגדות מסכת ערכין דף לב עמוד ב

שם דבעי רחמי על יצרא דע"ז ובטלוהו ואגין זכותא עלייהו כי סוכה כו'. מפורש פי' ד' מיתות דאנשי כנסת הגדולה שהם עזרא וסיעתו בעו רחמי על יצרא דע"ז ובטלוהו ומשום דעון ע"ז איתא נמי בהרהור קאמר דתגין עלייהו האי זכותא דתפלת רחמים בא"י דלא לית גס לידי הרהור כסוכה זו שמגינה וקאמר דיהושע נמי היה לו לבקש רחמים על כך בזכותא דא"י ולא עשה כן ולכך נפחת לו היו"ד שהוסיף לו משה בבקשתו רחמים עליו י"ה יושיעך מעצת מרגלים בזכותא דא"י ודו"ק:

8 נדרים כב עמוד ב

אמר רב אדא ברבי חנינא: אלמלא (לא) חטאו ישראל - לא ניתן להם אלא חמשה חומשי תורה וספר יהושע בלבד

אלשיך יהושע פרק ח

ה' אל יהושע נטה בכידון אשר בידך, כי נתינת וכיבוש העיר תלוי בך, על כן מהשפע הנשפע מאתי אל ידך לינתן בידך, ימשך בנטות ידך להתפשט והמשך התעוררות אל השלשים אלף איש שבמארב, לרוץ לבא העירה, גם שאינם רואים נטיית ידך: